

[Madsen-Mygdal.]

religger Tilkendegivelse i saa Henseende —, men det er jo ganske utvivlsomt, at de Radikale her har haft Betænkeligheder, og saa er Resultatet blevet denne Tuskhandel med 50 ha og saa den mærkelige Bestemmelse om, at man eventuelt kan gaa ned til 40, men dog kun naar samtlige Jordlovsudvalgets Medlemmer enstemmigt indstiller det. Ja, det er tydeligt nok, at de Radikales Betænkeligheder ikke kan være af principiel Natur. Enten er Ejendomsretten ukrænkelig, eller ogsaa er den det ikke. Enten er der et Almenvel, der berettiger til Ekspropriation, og saa er det klart, at alle uden Hensyn til Ejendommens Størrelse maa bøje sig for det, eller ogsaa er det Almenvel ikke til Stede, og saa kan man lige saa lidt ekspropriere Ejendomme over 50 ha som Ejendomme under 40 ha. Nej, det er klart, at der kan ikke opstilles nogen saglig Begrundelse for, at f. Eks. tre Ejendomme med henholdsvis 39, 45 og 51 ha skal stilles saa forskelligt paa et Omraade af denne fundamentale Betydning. Hvis en Ejendom er 39 ha, kan den overhovedet ikke røres, hvis en Ejendom er mellem 40 og 50 ha, ja, saa er der en Fare — hvis de en Dag i Jordlovsudvalget sidder og er i godt Humør og bliver enige, saa ryger der et Skifte —, men hvis en Ejendom er over 50 ha, kræves der bare en simpel Stemmeferhed i Jordlovsudvalget, og saa ved man jo aldrig, hvornaar en større eller mindre Del af Ejendommen gaar sig en Tur.

Men savnes den saglige Begrundelse, tør jeg til Gengæld sige, at det ikke er forbundet med stor Vanskelighed at se, hvad det er for Overvejelser, eller maaske rettere sagt hvad det er for nogle Tovtrækningsøvelser, der er resulteret i dette mærkelige og forvirrede Kompromisforslag, der jo saa ganske aabenbart tilsigter at varetage de to samarbejdende Regeringspartiers forskellige Vælgerinteresser. Socialdemokraterne føler sig i Salveten, de mener, at de tilstrækkelig virkningsfuldt har sikret deres Vælgerinteresser, selv ved en meget lavere Grænse for Størrelsen af de Ejendomme, hvorfra der kan eksproprieres. Men med det radikale Parti forholder det sig noget anderledes, de ønsker ikke at gaa for langt ned, de er bange for, at de kan komme i Klemme med en Del af deres i Forvejen ikke alt for talrige

Vælgere, og saa bliver Resultatet, at vi præsenteres for den fuldkommen taabelige Distinktion mellem 40 og 50 ha.

Men jeg tror, at de to Regeringspartier, der staar bag dette Forslag, vil forregne sig, hvis de virkelig tror, at de kan bilde nogen ind, at hvis dette Forslag vedtages, vil i hvert Fald alle Jordbrugere med under 40 ha kunne føle sig trygge. Forslagsstillernes aabenbare Hensigt er den, at Vælgerne skal tro, at denne Ekspropriation kun kommer til at gælde Ejendomme over 40 ha. Selvfølgelig kan den Handel, som Socialdemokrater og Radikale her har slaaet af med hinanden til fælles Bedste, ikke holde, hvis Ekspropriationsbestemmelsen en Gang er vedtaget. Enhver Husmand og Gaardmand, der tænker over, hvad her er paa Færde, vil ikke lade sig vildlede af de Herrers snedige Opstilling. Hvis Forslaget, som det foreligger her, ophøjes til Lov, vil Grænsen ved de 40 ha, der saglig set svæver i Luften, aldeles ikke kunne holde. Hvis Almenvellet kræver Ekspropriation, er det givet, at en saadan Grænse ikke kan opstilles. Er Princippet først anerkendt, lader det sig ikke gøre at standse hverken ved 50 eller 40 ha.

Afdøde Kristjan Pedersen, den tidligere Landbrugsminister, der jo var en Tilhænger af Ekspropriationsforanstaltninger, gav i saa Henseende en bedre Besked, da han udtalte, at der selvfølgelig skulde eksproprieres til Bunds, det vil sige eksproprieres uden Hensyn til Ejendommenes Størrelse. Ja, det var en ærlig Mands redelige Tale, men det, de Herrer Forslagsstillere her møder frem med, er alt for let gennemskueligt. Saa naive er danske Landmænd nu ikke, at de ikke kan se, at hvis et Forslag som det foreliggende ophøjes til Lov, vil ingen Landmand, heller ingen Husmand eller Gaardmand, der har under 40 ha, være sikret i sin Ejendomsret til Jorden. Hvis dette Forslag vedtages af Rigsdagen, er der opstillet et Princip, der faktisk ophæver Ejendomsretten, ikke blot for større Ejendomme, men ogsaa for mindre. Grænsen ved de 40 ha er kun anført til Beroligelse for alle de Landmænd, der har Ejendomme under denne Grænse. Vi staar her i Virkeligheden overfor Socialismens og Radikalismens sædvanlige Metode, dette at sætte en Grænse, at dele Befolkningen op i Klas-